VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 7. SZÁM 2010. FEBRUÁR 18.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

EL A KEZEKKEL!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ORBÁN KÍNAI VIZSGÁJA

Többeknek elakadt a lélegzete, amikor február 11-én a Fidesz elnöke mindjárt ez évértékelő legelején szóbahozta Kínát: „Ázsia jelentősége és súlya feltartóztathatatlanul nő. Néhány hete Kína lett a világ legnagyobb exportőre. A globalizáció korábbi fő iránya megfordult, immáron Kelet a fő haszonélvezője. Magyarországnak is tudnia kell, hogy bár európai uniós tagországként nyugati zászló alatt hajózik, a világgazdaságban ma keleti szél fúj”.

Orbán Viktor még december elején Kínába is elment, s fogódzkodj meg, a Fidesz nevében hivatalos pártközi kapcsolatot létesített a Kínai Kommunista Párttal. Az a Fidesz, amely pár éve rendre kivonult a parlamentből, ha jött a kínai külügyminiszter. Meg kell, hogy mondjam, jó az, hogy Orbán elment. Illetve, a baj inkább az, hogy minderre csak most került sor. Nem tudom, hogy ki hogy van vele, de 2005-ben is lehetett tudni, hogy Kína nagy ország, a jövő egyik meghatározója, mi meg icike-picikék vagyunk. 2005-ben a Fidesz azonban vonakodott, kérette magát. A kínaiak meg azt mondták: rendben, ha nem, hát nem! Zárójelben azt is megsúgták, hogy a Fidesz úgy is meg fogja tenni ezt a lépést, de később már ennek nem lesz olyan nagy értéke. De, hát, ahogyan a Fidesz elnöke mondá idézett beszédében: „nem kerülhetjük meg azt a tényt, hogy az elmúlt másfél évben nagyot változott a világ”. Orbán nyilván felismerte, hogy a belépőt meg kell váltani, ha moziba akar menni. Ha miniszterelnökként jóban akar lenni a kínai vezetéssel, gesztusokat kell tennie. Így hát az utolsó pillanatban betoppant Pekingbe. Nyilván érezte, hogy van mit pótolnia, ezért szándékainak komolyságát aláhúzandó, nem csóró pártkatonákat vitt magával a delegációban, hanem néhány derék úriembert kis hazánk leggazdagabbjai közül. Kínában nyilván nyugtázták ezt a jelzést. A pénz Kínában is pénz. Demján Sándornak, a kádári korszak Skála-hőséből a modernkor nagytőkésévé avanzsált üzletembernek van belőle, vagy 300 milliárd forintnyi. Bartha Ferencnek, Grósz Károly egykori bizalmasának is van ötmilliárdja. Ez már Kínában is valami, bár nem árt tudni, hogy ez Kínában azért nem olyan sok, mint amennyinek mifelénk tűnik.

Pekingben annak rendje és módja szerint fogadták is a Fidesz elnökét. Szépen körbevitték a hivatalokban, még a Pekingi Idegen Nyelvek Egyetemére is elvitték, hogy Orbán Viktor előadást tarthasson. Aki azt hiszi, hogy mindez merő protokoll, az nem ismeri Kínát. Ez nem protokoll, ez a Vizsga. Az eredményét el lehet olvasni a hivatalos kínai sajtóközleményben. Aki azt gondolná, hogy a sajtóközlemény is merő protokoll, az nemcsak, hogy nem ismeri Kínát, de durva hibát követne el. Ugye, nincs ilyen? A leendő magyar miniszterelnöknek elmondták a kínaiak, hogy „a pártközi cserék fontos csatornát jelentenek a népek barátságának erősítésében és a kétoldalú együttműködés fejlesztésében”. A Fideszben remélhetőleg már tudják, hogy ez mit jelent, de azért lefordítom: ha az új kormány számítani akar Kína rokonszenvére, akkor nem csak, hogy ideológiai háborúkat nem célszerű folytatni, de a kormánypártok között is jó viszonynak kell lenni. De még nincs vége! Pekingben azt is megmondták, hogy mivel szerezhetne Magyarország, illetve hamarosan a Fidesz-kormány, jó pontokat. Persze, lehet azt mondani, hogy nekünk nem kellenek a jó pontok, mert mi vagyunk a legszebbek és a legokosabbak. Csak hát a valóság az, hogy nem a kínaiak állnak sorba a mi jóindulatunkért, hanem nekünk kell beállni egy olyan sorba, ahol speciel a világ számos nagy országa várakozik. A helyzet ugyanis náluk is megváltozott.

Szóval, a kínaiak megmondták, hogy mi a lecke. Kína „értékeli Magyarország erőfeszítéseit a Kína és az EU közötti kapcsolatok előmozdításában, s Kína támogatja, hogy az EU nagyobb konstruktív szerepet játsszon a nemzetközi ügyekben”. Ezt is lefordítom: Kínát nem önmagában Magyarország érdekli, hanem az, amit Magyarország az EU politikájának befolyásolására tehet. Ha Magyarország a jövőben is vakon lefekszik az USA-nak, és belemászik mindenféle Kína-ellenes ügybe, akkor nem volt érdemes elzarándokolni a Kínai Nagyfalhoz. Az EU nagyobb konstruktív szerepe nagyon is konkrét dolgokat jelent. Mondok egyet-kettőt. Például, az EU szüntesse meg a Kínával szemben fennálló fegyverszállítási embargót. Például, az EU ne adjon lovat az ujgur terrorista szervezetek alá. De van komolyabb is: az EU ne kérdőjelezze meg Kína jogát Tajvan visszacsatolására azzal, hogy félre nem érthető lépéseket tesz Tajvan támogatására. A kínai közlemény szerint Orbán közölte: a Fidesz számít Kína részvételére Magyarország gazdasági fejlesztésében, és „elősegíti az átfogó stratégiai partnerség fejlesztését az EU és Kína között”. Rendben, de azért van még egy jó tanácsom! Kínában nagy értéke van a kimondott szónak.

THÜRMER GYULA

FOGJUNK ÖSSZE A JÖVŐNKÉRT!

BESZÉLGETÉS BUDA PÉTERNÉVEL, A MUNKÁSPÁRT TOLNA MEGYEI ELNÖKÉVEL, KB-KÉPVISELŐVEL

Buda Péterné évtizedek óta aktív párttag, s jól látja az embereket sújtó problémákat. „A társadalomban minden területen gondok vannak: az egészségügyben, a mezőgazdaságban, az oktatásban; nőtt az esélyegyenlőtlenség, beszűkültek a boldogulási lehetőségei az összes korosztálynak. Az emberek tudják, hogy többre képesek és többet érdemelnek. Figyelmet, megértést, esélyt, bért, nyugdíjat. A Munkáspárt programjában éppen ezekre az égető gondokra ad választ. Ez az írás rávilágít minden olyan problémára, ami a hétköznapi embert sújtja, és megadja a választ. Itt nincsenek nyitott kérdések."

– Családodban hagyománya van a közéleti szereplésnek.

– Családom egy egész kis közösség, kilencen voltunk testvérek. Ebben a népes famíliában sok mindent megtanultam, ami életem során végigkísért. Elsősorban az önzetlenséget. Szüleim – de én magam is – mindig a közért tenni akaró és lehetőségeimhez mérten tenni tudó, hittel, optimizmussal munkálkodó emberek voltak. A munka szeretetét, a becsületességet tőlük tanultam. Édesapám a családjának élt és dolgozott. Édesanyám nemcsak Anyák Napja előtt halmozott el szeretetével, hanem a mindennapokban is. Azt gondolom, hogy ez a magatartásforma kellene, hogy jellemezze az egész magyar társadalmat. Nem az egymásnak feszülés és a folyamatos versengés. Az elmúlt évtizedek bebizonyították, hogy csak az összefogás vezet egy jobb jövőbe. Fogjunk összse a jövőnkért! Az ifjúság, a gyermekek jövőjéért.

– Mikor kerültél a mozgalomba?

– Az MSZMP-nek 19 esztendős korom óta tagja vagyok. Amikor a Munkáspárt megalakult, férjemmel együtt azonnal csatlakoztunk a párthoz. A rendszerváltás után a fegyveres testületek dolgozói nem lehettek pártok tagjai, de mivel nem voltam hivatásos állományban, maradtam. Nyugdíjazásom után is tudtam, hogy hol a helyem.

Mikor Balogh János elvtárs megbetegedett, engem javasoltak megyei elnöknek. Sokat gondolkoztunk férjemmel, aki alapszervezeti titkár volt, hogy vállaljam-e? A fegyveres testületekben mi „burokban" éltünk. Az egy más világ, a parancsok, utasítások határozták meg, és ma is azok határozzák meg, hogy mit kell tenni. Kicsit idegen volt számomra az ilyen típusú pártmunka, az újszerű társadalmi munka, ami gyakran igényel kreativitást is, azonnali döntéshozatalt, és nem minden helyzetre van recept, felsőbb utasítás. Csak irányvonal van, a többit önállóan teszed. Elvtársaim rengeteget segítettek, és Balogh János bácsira is mindig számíthattunk.

Nagyon jóleső érzés volt, mikor a pártvezetők vártak férjem elveszítésekor. Soha nem felejtem el az együttérzést és a segítséget. A férjem elvesztése nagy szomorúságot és ürességet hozott, de szűkebb családom és pártom, a tágabb családom segítettek lelki egyensúlyom visszanyerésében.

– Voltak nehéz időszakaid...

– Igen. Volt, hogy úgy éreztem, nincs tovább, nem érdemes tenni többet, de felmentem a központba, és feltöltődve folytattam. A 2006-os pártszakadás idején ezzel a háttérrel tudtam megbirkózni a helyzettel. Támogat mindenki, a testvéreim, a szomszédok, a párt. Ebben a közösségben nemcsak kérnek, hanem adnak is. Itt megmaradt az ember tisztelete és egymás szeretete. Újra elkezdtem művelni a szőlőt, aminek a termését amit el szoktam adni. Nagy öröm számomra ez a munka.

– Említetted, hogy jó a kapcsolatod a szomszédokkal. Ez nem gyakori manapság.

– Sokszor összejövünk a szőlőszomszédokkal, főzünk, és megkóstoljuk a finom borokat. Több volt kollégámnak van itt szőlője. Mindig öröm számomra a velük való találkozás és beszélgetés, bográcsozás.

– Mit gondolsz a választásokról?

– Meggyőződésem, hogy az embereknek joguk van olyan képviseletre, amely számba veszi, és nem letagadja a problémákat. Megoldja azokat, a közös akaratra, a helyi értékekre, az emberek szaktudására és tenniakarására alapozva. Csak így tudunk változtatni az ország jelenlegi sanyarú állapotán. A képviselőknek nem saját magukat és kiváltságos csoportokat kell szem előtt tartani, hanem minden egyes állampolgárt. A társadalomban minden területen gondok vannak: az egészségügyben, a mezőgazdaságban, az oktatásban; nőtt az esélyegyenlőtlenség, beszűkültek a boldogulási lehetőségei az összes korosztálynak. Tudják, hogy többre képesek és többet érdemelnek. Figyelmet, megértést, esélyt, bért, nyugdíjat. A Munkáspárt programjában éppen ezekre az égető gondokra ad választ. Ez az írás rávilágít minden olyan problémára, ami a hétköznapi embert sújtja, és megadja a választ. Itt nincsenek nyitott kérdések. Eljuttatjuk minél több emberhez, hogy felismerje az igazságot. ■

Buda Péterné

1941. október 26-án született. Általános iskoláit Kistormáson és Gyönkön végezte. 1957-ben gyors- és gépíró szakképesítést szerzett, majd elvégezte a Közgazdasági Technikumot. Első munkahelye a Magyar Honvédelmi Sportszövetség volt. 1959-től a Tolna Megyei Rendőrfőkapitányságon dolgozott, ahonnan 1998-ban ment nyugdíjba. Volt gépíró, a főkapitány titkárnője és ruházati előadó. Egész életében a tudása maximumát igyekezett nyújtani. Ezt teszi pártmunkájában is. A Tolna megyei pártélet egyik motorja. A 2006-os árulás idején kitartott elvei, meggyőződése, a Munkáspárt mellett. Igen barátságos, közlékeny, jó a kapcsolata a környezetével. Minden rendezvényen kitörő örömmel üdvözli elvtársait az egész országból. Élete nehéz perceiben is megőrizte rendkívül jó humorát. 2006-ban, egy Tolna megyei kampánymunkánk során, barátaival, elvtársaival családias hangulatban fogadta a távolról érkező kommunistákat.

NINCS MEGÁLLÁS!

Nehéz, mondhatni, nagyon nehéz a kopogtatócédula gyűjtése! Hideg van, esik a hó. Az emberek bezárkóznak, nem szívesen engednek be bárkit is. A többségnek nagyon elege van a politikából, értelmetlennek tartja a választást is. De sokszor elmondtuk ezt egymásnak a múlt héten! És hányszor mondtuk el csalódva, hogy normálisnak tűnő ismerőseink az MSZP nyolc éves országlásának minden szennye ellenére is nekik adják a kopogtatót, és nem nekünk? Hányszor döbbentünk meg azon, hogy szerencsétlen öreg nénik egyik-percről a másikra Jobbik-hívők lettek? Sokszor, nagyon sokszor, és bizony, a csalódások nagyon próbára teszik idegeinket, tűrőképességünket, akaratunkat.

Az objektív körülményeket nem tudjuk megváltoztatni. Nem tudjuk semmisé tenni a Fidesz „mindent begyűjteni” című tisztességtelen taktikáját. Nem tudunk mit kezdeni az MSZP trükkjeivel sem. Nem írhatjuk a programunkra, hogy mi vagyunk a jobbik, pedig tényleg mi vagyunk a jobbik. A kopogtatócédulákat sem tudjuk eltörölni, pedig nagyon utáljuk őket.

Nem érdemes most vesződni belső gondjainkkal sem. Pár nap kemény munka után mindig az jut az eszünkbe, hogy de jó lenne, ha több pénzünk lenne, ha fiatalabbak lennénk, ha az elmúlt évek során mindig komolyan vettük volna a kapcsolatépítést, az ezres listát, meg egyebeket. Igen, jó lenne, de mind-

ez most nem érdekes! Most már azzal a hadsereggel háborúzunk, amelyik van. Majd utána meglátjuk. Nem kell elkezdeni az egymásra mutogatást sem, mert az nem visz előre. Azokra mutassunk inkább, akik most nagyon sokat vállalnak. Az idősebbekre, akik rendületlenül járják az utcákat, a fiatalokra, akik szabadságot vettek ki erre az időre. Igen, ők a mi hőseink, akikre büszkék vagyunk. Örüljünk a cédulagyűjtés, úgymond, mellékes hozadékának, annak, hogy sok fiatal keres meg bennünket ezekben a napokban, és ajánlja segítségét. Ilyen korábban nem volt. Örüljünk a betelefonálóknak, azoknak, akik az Interneten jelentkeznek. Ez sem volt korábban.

Időnk még van, ezt kell kihasználnunk. Újra és újra tudatosítani kell önmagunkban, hogy nincs más lehetőségünk. Meg kell állítani a jelölteket, össze kell gyűjteni a kopogtatókat, ha törik, ha szakad. Ezt várja a Párt minden egyes tagjától, ezt várják a dolgozók a Párttól. Ne csüggedjünk! Még van időnk, még van sok kopogtató az embereknél! Nem csüggedünk és belehúzunk a munkába! ■

Még négy hét a gyűjtés!

A múlt héten mindenhová kivitték a kopogtatócédulákat. Nyolcmillió ember otthonába kell a gyűjtőknek becsengetni. Ez nagy feladat, de nem reménytelen!

Sokan úgy gondolják, amit az első héten nem gyűjtöttünk be, az már nem jut el hozzánk.

Tévedés! Lehet, hogy a Fidesz falkái, az MSZP, MDF fizetett „aktivistái” sokkal többen, sokkal gyorsabban haladnak, de ez nem jelenti azt, hogy ránk ne várnának a választópolgárok.

Tény, hogy ott érdemes kezdeni, ahol nagyobb házak vannak, ahol többen laknak, de ahol nincs ilyen, csak családi házak, ott is leszüretelhetjük korábbi szórólapozásunk gyümölcsét. Rengeteg talpalás, de minden egyes cédula számít!

S ne feledjük: nem csak a gyűjtés a feladatunk, hanem az is, hogy mindenütt otthagyjuk „névjegyünket”.

Most is minden kézbe, minden postaládába tenni kell programunkból, s a jelöltünk szórólapjából. Most is mindehová ki kell ragasztani ezeket: már kint vannak a választási paravánok, ahová nem csak lehet, de kell is tenni az anyagainkból.

Lássák az emberek, hogy vagyunk, dolgozunk, s értük dolgozunk!

Társasházaknál szigorúan tilos pusztán a ház elé kitett szórólapos rekeszbe tenni a programból! Be kell csengetni, máshogy kopogtatót sem lehet szerezni! El kell mondani, hogy kopogtatót jöttünk gyűjteni, vagy szórólapot hoztunk, s legyen kedves beengedni. Ha az első lakó nem nyit ajtót, majd nyit a hatodik. De a tapasztalatok szerint, ha van valaki otthon, rögtön berreg a zárnyitó.

Akikkel beszélgetünk, a kezükbe adjuk a szóróanyagot, de a postaládákat se hagyjuk üresen. A legtöbb házban van kijelölt tábla, ahová kitehető bármi – éljünk a lehetőséggel!

Ha a nagy felületekre való kihelyezés gond, menjünk el egy papírboltba, s vásároljunk flakonos (spray) ragasztót – csak egy fújás, és azonnal ragasztható a plakát, a program. Egyszerűbb, mint a stift vagy a cellux, ráadásul letépni is nehezebb az így kiragasztott nyomtatványt. Az ára változó, de a legjobb (s ennél drágábbat nem is érdemes kérni) úgy kétezer forint körül kapható, viszont több száz ragasztásra elegendő.

Menni kell, menni kell, menni kell!

Március 19-ig rengeteg időnk van, használjuk ki! Az utolsó cédula is számít!

A KOPOGTATÓCÉDULÁRA: MUNKÁSPÁRT!

MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT!

GYŰJTENI! GYŰJTENI! GYŰJTENI!

A múlt héten vitték ki országszerte az ajánlószelvényeket Magyarországon. Ezek az első hetek a döntőek jelöltállításban. Ezekre a hetekre, aki dolgozik, vegyen ki szabadságot, aki nyugdíjas, tegye félre teendőit. Mert tíz nap alatt kell összegyűjteni választókörzetenként 750-800 ajánlószelvényt, ezt követően már szinte lehetetlen többet szerezni, mindent elvittek a nagy pártok.

A gyűjtőmunkánk csak akkor lesz eredményes, csak akkor lesznek jelöltjeink, s Budapesten és a megyék többségében listáink, ha betartjuk az alapkövetelményeket.

Először: a gyűjtésre jogilag ugyan öt hét áll rendelkezésünkre, de minden eddigi tapasztalatunk azt mutatja, hogy a kopogtatócédulák gyűjtését azonnal és intenzíven kell kezdeni. Gyűjteni később is lehet, s kell is, amíg csak nincs meg a jelölt, de tudjuk, ez az idő múlásával egyre nehezebb.

Másodszor: most a párt erőit, minden tagját – függetlenül attól, hogy hol laknak, vagy korábban hol szoktak gyűjteni – a kiemelt választókerületekbe kell koncentrálni. Oda, ahol az egyeztetések és meghozott közös döntésünk alapján a legnagyobb eséllyel össze tudjuk gyűjteni a szükséges cédulát.

Harmadszor: most félre kell tenni minden mást! Március 19-ig nem szabad hagyományos rendezvényekkel foglalkozni, fölösleges taggyűléseket rendezni. Az előttünk álló napokban és hetekben a kopogtatócédulák gyűjtésénél nincs fontosabb feladat!

Figyeljünk a névre!

Az ajánlószelvényen a párt nevénél KIZÁRÓLAG a Magyar Kommunista Munkáspártot vagy egyszerűen a Munkáspártot kell felírni. Más rövidítés NINCS, sem MKMP, sem Mpárt, sem bármi más. Az ilyen kopogtatócédulát nem fogadják el! Hasznos és praktikus, ha segítünk a kitöltésben, az ajánlószelvényen ugyanis csak az aláírásnak kell származnia a szavazópolgártól.

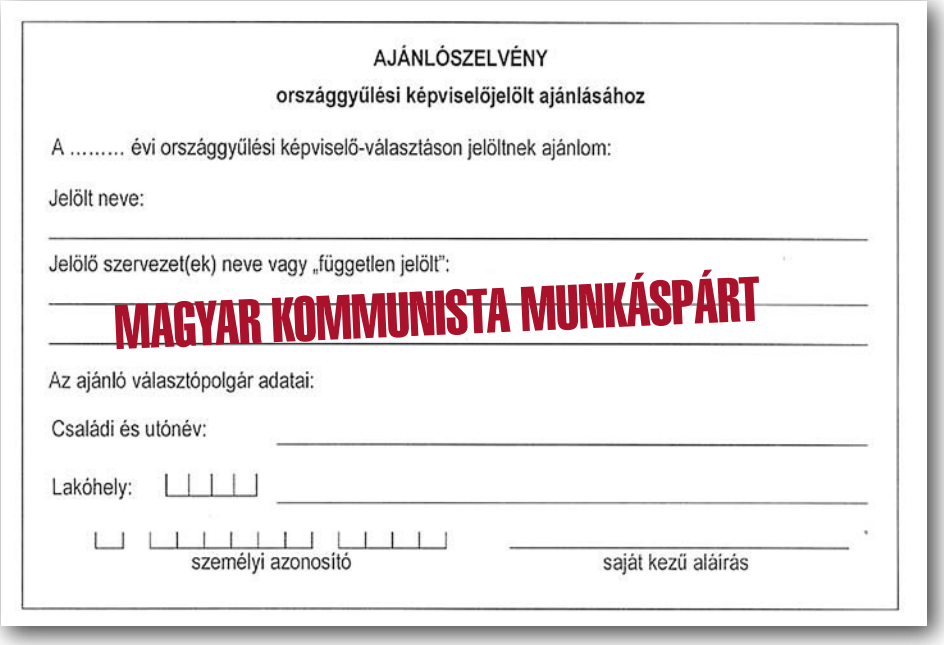

AJÁNLÓSZELVÉNY

országgyűlési képviselőjelölt ajánlásához

A ..... évi országgyűlési képviselő-választáson jelöltnek ajánlom:

Jelölt neve: _____

Jelölő szervezet(ek) neve vagy „független jelölt”:

MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT

Az ajánló választópolgár adatai:

Családi és utónév: _____

Lakóhely: |_|_|_|_| _____

|_| |_|_|_|_|_|_| |_|_|_|_| _____

személyi azonosító saját kezű aláírás

Hívd rokonodat, barátodat!

Ha van rokonunk, barátunk vagy ismerősünk, aki nem környezetünkben lakik, hívjuk fel! Kérdezzük meg, támogatná-e a Munkáspártot! Kérdezzük, meg, hogy aktivistáink mikor nem zavarnák. Ha igen, a nevet és a címet adjuk meg a pártközpontban! A 06/1-334-1509-es telefonszámon folyamatos ügyelet van, innen értesítik a Munkáspárt helyi aktivistáit, kihez és mikor menjenek! Ez komoly pártmunka! Ma kiemelt feladat!

VÁLASZTÁSI ÜGYELET A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN

A párt Elnökségi Irodáján a kopogtatócédulák gyűjtésének kezdetétől, **azaz február elejétől a munkanapokon egész napos ügyeletet tartunk.**

A napi ügyeleti idő: 7.00 órától - 19.00 óráig
Az ügyelet telefonszámai: Vonalas: **06-1-3341-509**, Mobil: **06-30-9325-702**

Rendkívüli esetekben hívható **Balogh Attila** elnökségi irodavezető a személyes mobilszámán is: **06-30-2016-665**.

Mire szolgál az ügyelet?

1. Az ügyelet fogad minden értesítést arról, ha valaki bármely választókerületben a Munkáspártnak kívánja adni a kopogtatócéduláját.
2. Ezeket az információkat közli az illetékes megyei szervezettel.
3. Gyűjti azokat a kopogtatókat, amelyeket személyesen, vagy postán juttatnak el a párt központjába, s ezeket hetente A Szabadság futárokkal küldjük meg az érintett megyei elnökségeknek.
4. Természetesen az ügyeletnek lehet jelezni minden, a választással kapcsolatos fontos eseményt is.

VEGYÜK VISSZA, AMI A MIÉNK! ÁLLAMOSÍTÁST ÚJRA!

„Eladni mindent, ami mozog!” – a korai kapitalizmus jelszava egyezik a Magyar Szocialista Párt programjával, leglátványosabb példája a BKV privatizációjának botrányos előkészítése. „Eladni, venni, ellenőrizni!” – ez a Fidesz államkapitalista logikája, amely az ország totális felügyeletét és kihasználását jelenti. A Munkáspárt államosítaná a közszolgáltató cégeket, a bankokat. Nem általában, konkrétan: a Mol-t és az OTP-t visszavesszük. Ugyanakkor a kis- és középvállalkozó szabadsága megmarad, sőt, reális lehetőséget kap a multi elleni versenyben.

„Nincs szó a regionális vízmű-társaságok eladásáról” – ezt Oszkó Péter pénzügyminiszter jelentette be nagyhangon, miután az MSZP-ből kiszivárgott az erre vonatkozó terv. Oszkó Péter egy nappal később már hallgatott, amikor kiderült, hogy mindez egy titkos háttéralku eredményét tükrözi, amely még a Gyurcsány-kormány és a Magyarországon jelenlévő két legnagyobb multinacionális vízi közművállalat, a Veolia Eau és a Suez Environment illetékesei között köttetett a vízműpiac felosztásáról.

A fenti példa nem egyedi. Az MSZP-kormány fennállásának utolsó perceiben nekilátott az ország még meglévő vagyonának kiárusításához. Ez vonatkozik mindenre, ami még állami kézben van, vagy az állam hatást tud gyakorolni a működésére. A BKV körül kitört botrány első látszatra egyszerű tolvaj-történet. Nem az. A lopásnál nagyobb érdekeket szolgált, egész pontosan egy arányaiban nagyobb lenyúlást.

Egy: az MSZP öregjei leszámoltak Hagyó Miklós embereivel. Félreértés ne essék, nem azért, mert erkölcsi vagy politikai különbség lenne közöttük. Híres sztori, amikor Hagyó Lendvai Ildikóval és Mesterházy Attilával együtt poénkodott rajta, hogy a második világháború hasznos dolog volt, hiszen „levezette a rossz vért”. Ideológiai platformjuk ugyanaz. Máson kaptak össze. Hagyó túl sokat vett el abból, amit az emeszpés vezetés magának szánt, ezen vesztek össze.

Kettő: a korrupciós és mega-kielégítések ügye a médiának dobott konc, csámcsogjanak rajta, hogy utána jó pr-ja legyen a tömegközlekedési vállalat eladásának. Hiszen a magántőke nyilván a kezére csap a tolvajnak, és jobban is működteti a céget…

Ezt a maszlagot 1990-ben már meglengették.

Hol van ma a jobban és hatékonyabban működő Csepel Művek?

Hol van ma az Ikarus?

Hol van a bábolnai állami gazdaság?

Eladták, ellopták, tönkretették, s a terepet átengedték a multiknak.

Az MSZP kormányzása utolsó perceiben mindent felkínál eladásra. A multi persze nem hülye, tudja, hogy a szocialisták bukni fognak, de egy kedvező előszerződés, egy nagy megrendelés, vagy csak az adott cég összes dokumentuma megér pár millió eurót. Ami az MSZP politikusainak zsebében köt ki.

A Fidesz le fogja állítani a szocialista lopást.

Neki kell a hely.

Eleinte kevesebbet fognak lopni, a változás narancssárga ígérete ezt kívánja meg. A Fidesz még a saját tolvajai kezére is jobban oda próbál majd csapni. A Fidesz központosítani fogja az ország lenyúlását, a helyi polgármester, pártbizalmi csak és kizárólag a pártközpont döntése alapján kaphat. A Fidesz még államosítani is fog, hogy utána újraosszon, újraprivatizáljon. Saját zsebre.

Fidesz példa.

Orbán Viktor kormánya vissza fogja szerezni a Malévot az oroszoktól. Újra lesz nemzeti légitársaság, talán még Wass Albert könyveket is forgalmaznak majd a ferihegyi trafikban. Utána viszont eladja. Hogy a vevő az Air Italia, vagy az Air France lesz, netán egy frissen szerveződött dubai bejegyzésű fapados…. Nos, ez csak pénz kérdése.

A Magyar Kommunista Munkáspárt merőben más utat kínál.

Nem lesz lopás, mert aki lop, az mindannyiunktól, a néptől lop! Aki mégis ezt teszi, börtönbe megy!

Nem lesz több privatizáció! Hazugság, hogy a magántulajdon jobban működik, mint az állami! Amennyiben megteremtjük a munkás érdekeltségét, hogy jobban dolgozzon, s számon kérjük a vezetőt, hatékonyabb lesz az állami!

Visszavesszük, amiért apáink és nagyapáink dolgoztak, amiért mi is fizetünk. Az OTP, a Mol, a közszolgáltató energiacégek újra az ország vagyonát gyarapítják. Nem elveszünk, hanem a privatizációs áron visszaveszünk. Erre még ma is van számos kapitalista, német vagy francia példa.

Amit azóta befektettek a cégekbe, az legyen az elmúlt 20 év hasznának az ellentételezése.

Nem lesz padlássöprés, nem vesszük el a kisboltot, autószerelő műhelyt. A tulajdonformák elbírálásának szempontja egyértelmű: hogyan hoz több hasznot a közösségnek, miképp működik hatékonyabban. ■

VISSZAVESSZÜK, AMI A MIÉNK

1. A privatizáció alapvetően lopást jelentett Magyarországon. Állami tulajdonba vesszük a privatizált erőműveket, a villamosáram- és gázszolgáltatást.
2. Államosítjuk a Molt, mert kizárólag részvényesei érdekeit tartja fontosnak, önkényesen emel üzemanyagárat és kockáztatja a biztos ellátást.
3. Államosítjuk a nagybankokat, elsősorban az OTP-t, mert kizsigerelik a lakosságot, nem versenyt teremtenek a jobb szolgáltatásért, hanem egymás között alkudják meg a lakosságra kiszabott hitel és betéti kamatokat.
4. Államosítjuk a vasúti teherszállítást, és megakadályozzuk a Posta, a Volán, a BKV és az egészségügy további privatizációját.
5. Az államosítás azt jelenti, hogy azon az áron vesszük vissza a vállalatokat, amennyiért annak idején privatizálták őket. Azóta volt infláció és költöttek is a cégekre, de arányaiban többet kerestek az üzleten.
6. Az államosítás nem jelent padlássöprést. Mi megvédjük a magyar kis- és középvállalkozót a multi ellen.

MEGVÉDJÜK A MAGYAR GAZDASÁGOT

1. Protekcionista gazdaságpolitikát vezetünk be! A magyar minisztériumok számára kötelező lesz magyar árukat rendelni.
2. Megvonjuk a multik adókedvezményét! A válság végéig legyenek nagyobbak is az adóterheik, megváltva eddigi előnyeiket.
3. A multik lejáró szerződéseit nem hosszabbítjuk meg!
4. A külföldi vállalatok állami támogatását megszüntetjük Ezt a pénzt a magyar kis- és középvállalkozók támogatására fordítjuk.
5. Radikálisan csökkentjük a magyar kis- és középvállalkozók munkáltatói terheit, hogy még több embert foglalkoztathassanak, emberhez méltó bérekért!
6. Visszaállítjuk Magyarország függetlenségét az élelmiszerellátás terén. Korlátozzuk a multik jelenlétét az élelmiszerkereskedelemben. Helyreállítjuk az állattenyésztést. Elérjük, hogy ne maradjon parlagon föld. Elősegítjük a szövetkezeti mozgalom újbóli fellendítését.
7. Állami bérlakás-építési programot indítunk. Más programokkal is a gazdaságot fejlesztjük.
8. Állami tervezési központot állítunk fel. Ez hangolja össze a különböző érdekeket, képviseli és védi a nemzeti érdekeket.
9. A lakossági hitelekkel és befektetésekkel foglakozó állami bankot hozunk létre.

A VÁLSÁGÉRT AZOK OKOZÓI FIZESSENEK

1. Luxusadót vetünk ki a százmilliomosokra és a milliárdosokra! Luxusadót az uszodás villákra, magánkastélyokra, luxusautókra.
2. A személyi jövedelemadót progresszívé tesszük. A kis jövedelműek adóterheit csökkentjük, a nagy jövedelműeket jobban megadóztatjuk.
3. Elbocsájtási moratóriumot vezetünk be a válság idejére.
4. Lakbérkedvezményt vezetünk be a munkanélküliek és a fiatalok számára. Visszaállítjuk a szociálpolitikai kedvezményeket.
5. Megtiltjuk, hogy a kölcsönök nem fizetése miatt bárkit is az utcára tegyenek.
6. Befagyasztjuk a törlesztéseket azoknál a dolgozóknál, akik elvesztették a munkájukat!

Államosítás – nem padlássöprés!

Nem vitás, sokakban negatív képet ébreszt „Államosítás” jelszavunk. Oszlassuk el a téveszméket!

Államosítani csak és kizárólag a bérből és fizetésből élő emberek, a nyugdíjasok, a kis- és középvállalkozások fellendítése érdekében szükséges.

Nem padlássöprésről beszélünk, sőt!

Államosítani azokat a gyárakat, közüzemeket kell, melyek az embereknek munkát, a gazdaságnak fejlődést hozhatnának.

Miért a multi kap támogatást, s nem a magyar vállalkozó?

Miért külföldi árut kell vennünk, amikor a saját üzemünkben mi is megtermelhetnénk?

Miért kell sokszorosát fizetnünk külföldieknek az áram- és gázszolgáltatásért, amikor állami kézben olcsóbb lehetne, s nekünk hozna profitot?

Miért nincs valós, magyar állami bank, amely kedvező feltételekkel fordulna a magyar állampolgárokhoz – akár hitel, akár kamat kérdésében – amikor csak ez tudna valódi versenyt generálni a nagy bankok között?

Az elmúlt húsz évben támogatást és adókedvezményt adtak a multiknak, hogy tönkre tehessék a magyar boltosokat, iparosokat, minden kis- és középvállalkozót.

Nekünk kell újjáéleszteni őket!

Igen, államosítsuk a gyárat, hogy újra magyar árut vásárolhassunk, s a másfél millió munkanélküli újra álláshoz jusson!

Igen, államosítsuk a közüzemeket, hogy a nyugdíjas, a nagycsaládos ne a villanyszámla miatt éhezzen!

Igen, vegyük magyar kézbe az összes állami beruházást, ne vigyék külföldre idegenek a mi adóforintjainkat!

S a megspórolt adóforintokat forgassuk vissza a gazdaságunkba – legyen újra virágzó mezőgazdaságunk, iparunk - ne szoruljunk fölöslegesen importált gagyikra!

A magyar vállalkozó pedig kapjon adókedvezményt, hogy tudjon munkahelyet teremteni, s termelni olyan minőségben, amilyet ma keresve sem találni.

Nem, az államosítás nem a vállalkozó konkurenciája – hanem egy élhetőbb élet záloga.

MIT TENNE A FIDESZ?

A további privatizációt lassítja, választási ígéreteit rövidtávon nem szegi meg.
Az eladott kórházakat nem szerzi vissza.
A nyugdíjpénztárak vagyonát „baráti” cégeknek engedi át.
A multiknak adott támogatáson nem változtat.
Támogatja a magyar középvállalkozásokat.

MIT TENNE AZ MSZP?

Privatizálja a Postát, az MVM-et, a vasutat, a vízműveket.
Eladja a BKV-t és a Volán cégeket.
Befejezi az egészségügy magánkézbe adását.
A nyugdíjpénztárak vagyonát átjátssza a magántőkének.
Növeli a multiknak nyújtott támogatást.
A hazai vállalkozásoknak csak „politikai alapon” ad támogatást.

ANTIFASIZMUS KAMPÁNYRA

Fasiszták, nyilasok, ordasok.

Jelszavakban ezért mentek ki néhány tucatnyian szombat délután a Hollán Ernő utcába. Volt ott pódium, harsogóan harsány zene, tévékamera és pár MSZP-politikus.

Miért most és miért oda? Félreértés ne essék, nem Budapest felszabadításának évfordulójáról, avagy a Jobbik mocska elleni összefogásról van szó. Nem. A tüntetés „jelképes helyszínét” – eme frappáns megfogalmazás a Népszava bértollnokáé – az adta, hogy két éve áprilisban néhány idióta Molotov-koktélt dobott egy utazási irodára. Talán emlékeznek, akkor tiltakozni Gyurcsány Ferenc is felvonult nejestől, Gerhard Schröder német ex-kancellárt és jelenlegi Gazprom részvénytulajdonost is sikerült idebájologni. Akkor a történet Gyurcsány Őszöd utáni megmentéséről szólt, most meg a választásra időzítették a pr-antifasizmust.

Két éve farkast kiáltottak. Két éve nem volt farkas. Két év alatt az MSZP kormány megteremtette a farkast.

A Jobbik szocialista médiatámogatással nőtte ki magát.

Rikácsoló atv-s riporter nélkül Vona Gábor megmaradt volna idegesítő kocsma-fasisztának.

Az MSZP alig burkolt pénzügyi támogatása nélkül Morvai Krisztina megmaradt volna a megfáradt Baló György tévébeszélő kikapós feleségének.

Mára elérték, hogy senki sem hisz farkas-kiáltásuknak. Mint a mesében, az egyszerű pásztorgyerekről. Először kiment a falu nyáját védeni, másodszor is elhitte a hamis kiáltást, harmadszorra, amikor tényleg jött az ordas, mindenki otthon maradt.

Az MSZP hívó szavára szombaton senki sem ment ki.

A már említett szocialista propagandalap főszerkesztője fogalmazásában: „Az elmúlt nyolc év kudarca, hogy az antifasiszta rendezvényeken egyre kevesebben jelennek meg, mert tudomásul vették az emberek, hogy kigúnyolhatják, bántalmazhatják őket”. Németh Péter úr aligha magára és kormányára gondolt, de igazat mondott.

Az embereknek bizony elege van abból, hogy hülyére veszik őket, kihasználják.

Az újkori magyar mocskot maguk teremtették, Németh főszerkesztő úr! Riogatni akartak, elterelni a figyelmet lopásaikról, s most „sír a szájuk”?

Mesterházy Attila képes volt kijelenteni: „A kirekesztés és a gyűlöletkeltés minden demokráciát veszélyeztet”. Hát tényleg, miniszterelnök-jelölt úr, avagy ahogy a saját pártodban hátadat sem bevárva becéznek, „öcsisajt”, nem kellett volna ezt a demokrácia-félét veszélyeztetni! Nem kellett volna fasiszta pártot teremteni! Nem kellett volna tönkretenni Magyarországot!

Mint minden magyarországi szoci rendezvényen, természetesen itt is jött a pénzt ígérő kondér mellett meghúzódó korcsnép. Vajnai Attila három barátjával odaborult Lendvai Ildikóékhoz, majd jelezve, hogy nagyon utálják a kapitalizmust, elsétáltak az Operabálig. Az általuk mélységesen utált rendszer elleni harcuk ezúttal kielégült abban, hogy – idézet honlapjukról – „sikerült átadni egy szórólapot Farkas Bertalannak, a Magyar Népköztársaság első űrhajósának”.

Most minősítsünk? ■

BUDAPEST FELSZABADULÁSÁRA EMLÉKEZTÜNK

A Munkáspárt az idei esztendőben nem tartott önálló ünnepséget Budapest felszabadulásának 65. évfordulóján, tekintettel arra, hogy a párt aktivistáinak most a kopogtatócédula-gyűjtésben kell helytállniuk. A Munkáspárt delegációja, Kajli Béla és Gilicze Attila, az Elnökség tagjai és Erdős István regionális elnök, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége központi ünnepségén vettek részt, és helyezték el a párt koszorúját a fővárosi Szabadság téri szovjet emlékmű előtt.

Hanti Vilmos, a MEASZ elnöke beszédében úgy fogalmazott: ami 65 évvel ezelőtt Magyarországon történt, az minden tragikus kísérő jelenségével együtt is felszabadulás volt, és ezért a legnagyobb áldozatokat vitathatatlanul a szovjet Vörös Hadsereg katonái hozták.

Hozzátette: az évről-évre tartott tisztelgésük az antifasiszta koalíció keretében magyar földön harcoló, és itt elesett bolgár, jugoszláv, román harcosokra és az angol és amerikai légierő pilótáira is vonatkozik. A MEASZ elnöke azt mondta: az antifasizmus nem jobb vagy baloldaliság kérdése, hanem egy humanista életút, a demokratikus berendezkedés alapja.

A LEGDEREKABB TÜNDÉR

Ő Szent Fölsége a trónusán ült, és körülötte ott álltak mind a segítő szellemek, jó tündérek és őrző angyalok; egész hadsereg. Előlépett egy a jótét lelkek közül, és mélyen meghajolt. Ő Szent Fölsége pedig szólott:

– Honnét jössz?

Amaz felelte:

– A Közel-Keletről, ahol harminc évig dúlt a háború, ömlött a vér, állandó volt a fölfordulás. Én békét szereztem. Hatástalanítottam a föld, a víz és a levegő nukleáris és vegyi szennyeződéseit, és meggyógyítottam az élők lelkét.

Ő Szent Fölsége megkérdezte tőle:

– Mennyi idő alatt tetted ezt?

A jó tündér így felelt:

– Harminc nap alatt.

– Miért kellett ehhez ilyen sok idő? – és Ő Szent Fölsége mosolyogva szólott a körülötte állókhoz: – Ha mi volnánk a Sátán, most megvesszőztetnénk ezt a renyhét. De mint tudjátok, nem mi vagyunk a Sátán.

Mindenki boldogan kacagott; imádták Ő Szent Fölsége humorát.

És jött a másik tündér, meghajolt, és így beszélt:

– Én a tengereket jártam, tornádókat, szökőárakat és cunamikat csillapítottam, sok száz négyzetkilométernyi olajszőnyeget tüntettem el, hajók tucatját mentettem meg az elmerüléstől, és emberek sokaságát a vízbe fulladástól.

És szólott Ő Szent Fölsége:

– Mennyi idő alatt cselekedted ezeket?

Ő pediglen felelte:

– Tizenöt nap alatt.

– Ilyen keveset végeztél ennyi idő alatt? Ej, ej! – a körülállók helyeslően bólogattak.

Jött a harmadik jótét lélek is, és szólott:

– Én eltüntettem a föld színéről az összes szuper- meg hipermarketet, plázát és bevásárlóközpontot. Azonkívül Hajdúböszörményben elcsitítottam egy kaszára-kapára kapott lakodalmas nép civódását. Sokak vérét ontották volna ki, a vőlegényt is megölik, ha közbe nem lépek. És most eljöttem, hogy mindezt megjelentsem néked.

Ő Szent Fölsége megkérdezte tőle:

– Mennyi idő alatt tetted ezeket?

Amaz pedig felelte:

– Egy nap alatt.

Ő Szent Fölsége ismét szólott:

– Ennyi idő alatt ugyan többet is végezhettél volna! – a körülállók helyeslően bólogattak.

És jött a negyedik jótét lélek is, mondván:

– Én egy politikus mellé szegődtem. Húsz évig fáradoztam, mire sikerült rábírnom, hogy a nyilvánosság előtt legalább egyszer, életében először és utoljára, igazat beszéljen: „Eladtam magam népem szipolyozóinak. Ők juttattak hatalomra, ezért az ő érdekeik szolgálata szabta meg minden lépésemet. Amit csak mondtam és cselekedtem politikai pályámon, az mind-mind hazugság volt, teljes hazugság, és semmi más, mint hazugság.”

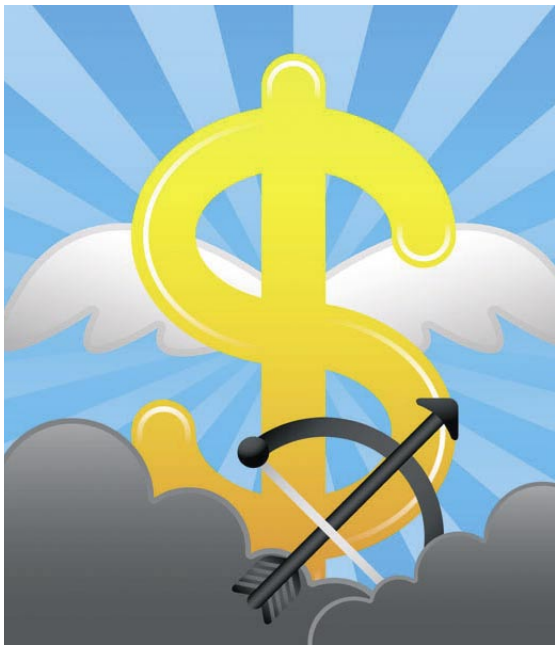

Ő Szent Fölsége ennek hallatán fölkelt trónusáról, levette a maga fejéről a koronát és a legderekabb tündér fejére tette, majd maga mellé ültette és megcsókolta őt, és azt mondotta:

– Jer, ide mellém, segítő szellemek eleje, jó tündérek gyöngye, őrző angyalok dísze, jótét lelkek büszkesége! Hősiesen, mindenkinél többet fáradoztál, a legnagyobb munkát te végezted!

MOLNÁR MIKLÓS

Ady Endre: Történelmi lecke fiúknak (Idézet –1919)

„Magyarország dús ország volt,
Van termése, kincse, vadja,
De amit a bús nép szerzett,
Víg uraság zsebre rakja.

Csak a gazdag, csak a zsarnok
Élt föl minden földi jókat.
Megláncolták, butították
A dolgozó milliókat.”

CSALÁDI KÖR

A politikai életben nem titok, hogy nem csak baráti, de gyakran rokoni szálak is egymáshoz kötik az „elit” tagjait. Családban marad a pénz, a bűn.

Csak egy apró láncszem a sok közül:

Demszky Gábor bizalmasa Mesterházy Ernő.
Ernő felesége Mécs Mónika.
Mónika apja Mécs Imre.
Imre felesége Magyar Fruzsina.
Fruzsina testvére Magyar Bálint.
Bálint felesége Hodosán Róza.
Róza volt férje Demszky Gábor.

Elhiszi még valaki, hogy a botrányoktól hangos közéletben valaki még „kimaradt a buliból”?

GÖRÖGORSZÁG SZTRÁJKBA LÉPETT!

A sztrájk keretében több ezer közalkalmazott nem vette fel a munkát a múlt héten, ami hatással van több tucat állami intézmény és kórház működésére is. A sztrájkhoz csatlakoztak a reptéri légiirányítók is, s emiatt megbénult a légiforgalom az athéni nemzetközi repülőtéren. Ezzel szemben zavartalanul működik az athéni tömegközlekedés, valamint a három görög állami csatorna is akadálytalanul sugározza adását. A legnagyobb görög szakszervezet, a GSEE február 24-re tervez országos sztrájkot a tervezett kormányzati reformok miatt. A görög kormány múlt hét kedden jelentette be, hogy az állami szektorban befagyasztja a béreket, valamint megreformálja a görög adórendszert annak érdekében, hogy növelje az állami bevételeket és csökkentse az államháztartás hiányát.

A Görög Kommunista Párt aktívan részt vesz a tiltakozásokban.

ÜNNEP A NÉPI KOREÁBAN

A világ számos országában megemlékeztek a múlt héten a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nemzeti ünnepéről. Bécsben Kim Gwang Sop nagykövet adott fogadást, amelyen az osztrák politikai élet reprezentánsai mellett jelen volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is. A nagykövet méltatta a Munkáspárt hozzájárulását a magyar-KNDK kapcsolatok ápolásához, elismerően szólt a Munkáspárt belpolitikai küzdelméről. Megerősítette, hogy a koreai fél szívesen látja a Munkáspárt elnökét hivatalos phenjani látogatásra.

Érdekes, hogy ugyanarra a Koreára másként tekintenek Ausztriában és Magyarországon. A népi Koreával való kapcsolatok ápolása Bécsben sem tartozik az osztrák politika fő irányai közé, de nem is számít istenkáromlásnak. Becsülik, hogy a bécsi zeneakadémián számos koreai diák tanul muzsikálni, s nem kerülik el figyelmüket a KNDK-ban megindult jelentős változások sem, a gazdaság fejlődése, a külgazdasági lehetőségek bővülése. A magyar hivatalos élet távol marad ezektől a rendezvényektől, pedig a bécsi KNDK-nagykövetség Magyarországon is képviseli országukat.

Az ünnep előestéjén tett látogatást a KNDK fővárosában Wang Jiarui, a Kínai KP külügyi vezetője, akit fogadott Kim Jong Il, a Koreai Munkapárt és a KNDK vezetője is. A KNDK-nak stratégiai jelentősége van Kína számára, s „a KNDK-kínai kapcsolatok erősítése a kommunista párt és a kormány eltökélt stratégiai irányvonala” – jelentette ki Li Yuanchao, a Kínai KP szervezési osztályának vezetője.

VÁLASZTÁS IDEJÉN NINCS MAGÁNPROGRAM!

„Bekopogtatni a lakásokba, szórólapozni, plakátot ragasztani, pénzt gyűjteni, embereket meggyőzni! Választások idején nincs taggyűlés, nincs semmilyen elsőbbséget élvező magánprogram!” – vallja Yigit Günay, a Török Kommunista Párt párttanácsának tagja. A fiatal kommunista politkus segíteni jött Budapestre, hazájának tapasztalatai nálunk is megfontolandóak.

– Török kommunistának lenni évtizedekig börtönnel fenyegetett.

– Igen, nálunk 2001-ig tilos volt a kommunista szóval pártot alapítani, ezért a párt azóta működik legálisan a török társadalomban, annak ellenére, hogy 1920 óta létezik, és hosszú, harcos történelme van. A kommunista párt tehát nem új dolog, régóta ismerik az emberek. Másrészt viszont az antikommunista hisztéria régóta jelen van Törökországban, számos hazugságot és előítéletet terjesztve az emberek között. Ettől függetlenül mondhatjuk, hogy a török kommunisták sokat léptek előre az elmúlt években, ma szinte bármelyik városban nyugodtan bekopoghat egy kommunista, és beszélgethet az emberekkel.

– Mikor léptél be a pártba?

– 16 éves voltam, amikor 2002-ben beléptem a pártba. A mi generációnk sosem élt a szocializmusban, és a kommunizmus elleni ideológiai támadások közt nőttünk fel. Mégis, otthon széles látókörűnek neveltek, sokat olvastam, és megismertem a társadalmi valóságot. A ‘60-as, ‘70-es évek lázadásainak generációja sok nehézséggel találkozott, de volt, ami ideológiai támaszt nyújtott nekik: a Szovjetunió, a szocializmus eszméjének népszerűsége, az erős munkásmozgalom. Úgy gondolom, hogy a mi generációnk számára kommunistának lenni a mai viszonyok között sok szempontból még nehezebb.

– Sok a fiatal a Török Kommunista Pártban?

– A legtöbb kommunista párttal ellentétben a mi tagságunk nagy része fiatalokból áll. Az 1993-2001 közötti időszak tekinthető a pártalapítás időszakának, és ebben az időszakban a káderek döntő többsége egyetemekről és gimnáziumokból került ki. Ma ezek az aktivisták adják a párt gerincét. Persze ezzel nem elégszünk meg. Törökország demográfiailag a legtöbb országtól különbözik, ugyanis ez egy nagyon fiatal ország, a népesség 52 százaléka 27 év alatti. Nekünk is, mint minden pártnak, amelyik azt szeretné, hogy szava legyen az országban, meg kell, hogy szólítsa a fiatalokat. A nagyobb egyetemeken, és szinte minden fontosabb városban mi vagyunk a legfőbb szervezett politikai erő. Sajnos aggasztóan nagy az apolitikus fiatalok aránya, így a pártnak fontos feladata, hogy politikailag jóval tudatosabbá tegye a fiatal generációkat.

– Hogyan tartjátok a kapcsolatot? Újság, Internet?

– A pártnak öt kiadványa van. Van egy online hírportálunk. Naponta körülbelül 16 ezer látogatója van, és szinte minden témát feldolgoz a politikától kezdve a világ eseményein át a kultúráig, a külföldön élő törökök és kurdok életéig. Van egy tízezres példányszámú hetilapunk, ez a pártszimpatizánsok elérésének fő eszköze. Ezenkívül megjelenik a Yurtsever (Hazafi), egy négyoldalas munkásújság, ami havonta százezer példányban jelenik meg. Kiadjuk a Komünist (Kommunista) című újságot, ami a párt belső ügyeivel foglalkozik hónapról hónapra, s végül a Gelenek-et (Hagyomány), ez a párt ideológiai folyóirata. Igyekszünk minél jobban kihasználni az Internet adta lehetőségeket, de továbbra is úgy hisszük, hogy az emberek szervezésének elsőszámú módja a személyes kontaktus. A pártmunka legnagyobb része az aktivistáink kapcsolatrendszerében van, a munkahelyeken, iskolákban. Aktivistáink kitelepülnek az utcákra, szórólapokat osztogatnak. Választások idején nincs taggyűlés, nincs más, ennél fontosabb munka.

– Mit vár a Török Kommunista Párt 2010-től?

– A párt nemrég célul tűzte ki: „megnyerni 2010-et”. Úgy látjuk, hogy az országban a politikai erőviszonyok nagymértékben változnak, és katasztrofális helyzetbe vezetik a gazdaságot. Ezért tisztában vagyunk vele, hogy ha ebben a harcban meghatározó erő akarunk lenni, akkor nagyon komolyan kell szerveznünk magunkat, és felkészülni ebben az évben.

Már látunk pozitív változásokat, a legutóbbi, áprilisi választások óta a támogatottságunk sokat emelkedett, de még nem vagyunk elégedettek az eredményekkel. A párt kitűzött célja, hogy az elkövetkezendő országos választásokon 1 százalékot elérjen, ami 400 ezer szavazatot jelent (a legutóbbin 90 000-et kaptunk). A 10 százalékos választási küszöb megöli a kis pártokat, voltak olyan időszakok, amikor 200 ezres tüntetéseket szerveztünk, miközben csak 70-80 ezer szavazatot kaptunk. Sok ember támogat minket, a választásokon azonban a nagy pártokra szavaz. Egy százalék komoly választóvonal lenne, ami nagy mértékben változtatná a politikai arénát. A rezsim ugyanis nem olyan stabil, mint más európai országokban, így, ha a forradalmi baloldal 3-4 százalékot elérne, már komoly politikai változást hozhatna az országban.

– Mit üzensz a magyar kommunistáknak?

– Sikeres és eredményes választási kampányt kívánok nektek. Egy ilyen korban, amikor a szocialista tábor eltűnése után az emberek a kapitalizmus hibáit is látják, új lehetőségek nyílnak meg a kommunisták előtt. ■

POLITIKAI REKLÁMPÉNZEKET A KILAKOLTATOTTAKNAK ÉS NYUGDÍJASOKNAK

A Magyar Kommunista Munkáspárt a leghatározottabban felszólítja a kormányt, hogy azonnal állíttassa le a törvénytelen kilakoltatásokat. A magyar törvények szerint decembertől márciusig senkit sem lehet utcára tenni.

A százezernyi veszélybe került otthon ugyanakkor nem csak a kormány, hanem az egész magyar politikai elit felelőssége. Hazugságaikkal, hamis ígéreteikkel ők kényszerítették megfizethetetlen hitelek felvételére az embereket, a parlamenti pártok felelőtlen politizálása miatt szűntek meg munkahelyek, kerültek utcára emberek.

A Munkáspárt ezért felszólítja a választásokon induló pártokat, hogy a televíziós reklámokra, óriásplakátokra, újsághirdetésekre szánt tíz- és százmilliókat helyezzék egy, Sólyom László köztársasági elnök felügyelete alatt álló alapba.

Ebből az alapból adjanak hosszú távú, kamatmentes kölcsönt a kilakoltatás előtt állóknak, illetve egyszeri juttatással támogassák a 100 ezer forint alatti nyugdíjból élőket!

A pártok harcának nem óriásplakátokon és méregdrága hirdetésen kell eldőlnie. Ütközzenek a programok, a közmédiumok és a kereskedelmi adók adjanak több időt az országos listát állító pártok vitájának, programjuk ismertetésének.

Magyar Kommunista Munkáspárt

Mi volt Kádár János végrendelete?

Erre a kérdésre is választ kap, ha elolvassa Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnökének könyvét. „Az elsikkasztott ország” első kiadása hat hét alatt elfogyott a kiadónál, már a polcokon a második kiadása.

„A tettekre figyeljünk…”

A gyűjtés huszonkettedik hete (zárás 2010. február 10.)

Az összes gyűjtött adomány 7.738.900 forint. Ezt 1025 fő adományozta a szimpatizánsokkal együtt. Az egy főre jutó átlag 7.550 forint.

Kiemelt adományozóink: Rátkai István, Törökszentmiklós 25.000 forint, Balogh Alpár László, Mezőkovácsháza 13.000 forint, Godó György, Salgótarján 10.000 forint, Hódos Mátyás, Budapest 10.000 forint.

Az adományokat mindenkinek köszönjük!

Karacs Lajosné

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólapot osztó akciócsoport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljönnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölöd, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkáspárti aktivisták!

A gyárak, üzemek előtt elengedhetetlen a jelenlétünk, hiszen az ott dolgozókat így szólíthatjuk meg közvetlenül. Vannak néhányan, akik rendszeresen részt vesznek ezekben az akciókban, de gyakran szembesülnek a problémával: van hová, van kivel menni, csak a helyszínre eljutni nincs mivel.

Ezért kérjük minden gépkocsival rendelkező párttagunkat, szimpatizánsunkat, hogy segítsenek, jelentkezzenek a gyári akciókra!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatót a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztõbizottság.
Szerkesztõség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelõs: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: http://www.munkaspart.hu